

Ronald de Jong

Een heilig moeten

Bewerking van een toespraak

Lukas 2:49; 4:42; 9:21; 13:33; 19:6; 24:44

Ik moet in de dingen van Mijn Vader zijn

In Lukas 2:49 vinden we de eerste keer woorden opgeschreven die de Heere Jezus als mens spreekt. De situatie hier is dat de aardse vader en moeder van de Heere Jezus Hem misten en Hem na drie dagen zoeken vonden. Dan zegt de Heere Jezus tegen hen: *‘Waarom hebt u Mij gezocht? Wist u niet dat Ik in de dingen van Mijn Vader moet zijn?’*

De Heere Jezus zegt dat op twaalfjarige leeftijd. We weten niet heel veel over Zijn eerste levensjaren. We lezen wel veel over Zijn geboorte in Mattheüs, en ook in Lukas, en later lezen we over Hem op dertigjarige leeftijd bij het begin van Zijn openbare dienst. Twaalf jaar worden was in die tijd en cultuur een hele belangrijke gebeurtenis, het was duidelijk welk beroep je zou uitoefenen; want je ging dezelfde dingen doen die je vader deed. Als je vader visser was, dan werd jij ook visser. En als je vader timmerman was, dan werd jij ook timmerman.

Ongeveer twaalf jaar oud was de leeftijd dat je meeging om te gaan leren in het beroep (de dingen) van je vader, je ging het vak leren in de praktijk. Twaalf jaar was dus de leeftijd, in moderne woorden, dat je ging meedoen in de ‘business’ van je vader. De Heere Jezus maakt hier heel duidelijk in welke ‘business’ Hij was. Hij moest zijn in de dingen van Zijn Vader, de dingen van God. En Hij spreekt hier ook over Zijn Vader, dat is de hemelse Vader. De wereld verwachtte van Hem dat Hij

timmerman zou worden, zoals zijn aardse vader. Maar Hij maakt hier heel duidelijk: dat is niet Mijn pad. Ik moet in de dingen van Mijn hemelse Vader zijn.

De Heere Jezus had een hele weg op aarde af te leggen, en die weg is in het Lukas-evangelie te volgen aan de hand van het woordje 'moeten'. Weet u niet dat Ik in de dingen van Mijn Vader **moet** zijn? Het is niet zo'n populair woord: moeten. Veelal is er weerstand als je 'iets moet'. In onze maatschappij proberen we zoveel mogelijk dat woord 'moeten' te vermijden. De Heere Jezus zegt hier dat Hij in de dingen van Zijn Vader **moest** zijn. De Heere Jezus, met menselijke woorden gezegd, had geen keuze. Zijn weg op aarde stond vast. Hij ging die weg, die Hem voerde naar het kruis van Golgotha. En dat **moest** gebeuren. Het was geen dwang, Hij deed het uit vrije wil. Maar het moest wel gebeuren, en die weg had Hij voor ogen.

In de periode, tussen twaalf en dertig jaar, lezen we niets over de Heere Jezus. Wat is er in die achttien jaar gebeurd? We weten dat Hij Zijn aardse ouders onderdanig was.

Later lezen we in Lukas 4:16 dat de Heere Jezus naar de synagoge ging 'naar Zijn gewoonte'. Dat is iets waar je snel overheen leest en toch iets belangrijks leert. Hij ging naar 'Zijn gewoonte' naar de synagoge. Hij heeft in die jaren thuis goede gewoonten ontwikkeld: o.a. de gewoonte om naar de synagoge te gaan. Hebben wij ook goede gewoonten? Is het de gewoonte naar de samenkomsten te komen? Ja, zeggen we dan tegen elkaar: Je moet niet alleen uit gewoonte komen. Nee, natuurlijk niet. Wij komen voor de Heere Jezus, dat is onze motivatie. Wij willen Hem zien, wij willen Hem prijzen, wij willen Hem grootmaken en Zijn stem horen. Maar het is ook goed om de gewoonte te hebben naar de samenkomst te gaan en elke dag tijd te nemen voor de Heere Jezus, met Hem te spreken, Zijn Woord te lezen, te luisteren wat Hij te zeggen heeft. Het is ook een goede gewoonte om naar de bidstond te gaan, en vult u het verder maar in. We moeten inderdaad niet louter uit gewoonte handelen, maar het is wel belangrijk goede gewoonten te hebben.

De Heere Jezus is tijdens die achttien jaar met Zijn ouders meegegaan, heeft de feesten gevierd en is op de sabbat naar de synagoge gegaan. En elke keer als de Heere Jezus een offerdier geslacht zag worden in de tempel, dacht Hij aan wat Hijzelf moest ondergaan. Elke keer als Hij de synagoge binnenkwam, zag Hij dat die plaats niet meer was zoals God die bedoeld had. Want God Zelf stond niet centraal, maar het handeldrijven of andere dingen. Dat moest de Heere Jezus allemaal verdragen, en toen begon Zijn openbare dienst onder het volk.

Ik moet het evangelie brengen

Het volgende 'moeten' vinden we in Lukas 4 vers 42: *'Toen het nu dag werd, ging Hij naar buiten en ging weg naar een woeste plaats; en de menigten zochten Hem op en kwamen naar Hem toe, en zij hielden Hem tegen, opdat Hij niet van hen zou weggaan. Hij zei echter tot hen: Ook aan de andere steden moet Ik het evangelie van het koninkrijk van God verkondigen, want daartoe ben Ik uitgezonden. En Hij predikte in de synagogen van Galilea'.*

De Heere Jezus moest in de dingen van Zijn Vader zijn. Hij moest het evangelie verkondigen, de blijde boodschap. Hier is de Heere Jezus aan Zijn openbare dienst begonnen, Hij moest het evangelie verkondigen. Hij was in de wereld gekomen om het evangelie van het Koninkrijk te brengen. De grootste nood in deze tijd is: evangeliseren, mensen hebben Christus nodig. Een broeder zei: de grootste nood van de wereld is dat mensen de Heere Jezus leren kennen als hun Heiland en Redder. Maar ook voor gelovigen is de grootste nood: Hem te leren kennen (zie Fil. 3:10).

Worden we nog geraakt door het feit dat er zoveel mensen voor eeuwig verloren zullen gaan, als zij de Heere Jezus niet aannemen? Hij wist wat het zou betekenen dat mensen voor eeuwig verloren zouden gaan. Als we de Heere Jezus liefhebben en op Hem willen lijken, dan hebben we ook lief wie Hij liefheeft. En wie heeft Hij lief? Verloren mensenkinderen. Dan is het ook onze taak om verloren zondaren lief te hebben en hun het evangelie te verkondigen. Wij mogen de blijde boodschap brengen, dat de Heere Jezus gekomen is en gestorven is en onze zonden gedragen heeft op het kruis.

Hij had geen theologische opleiding gevolgd. Velen denken tegenwoordig dat ze naar een Bijbelschool of iets dergelijks moeten. Dat is niet meteen verkeerd, maar je hebt het niet nodig om de Heere Jezus te verkondigen. Zodra je Hem hebt aangenomen, en Hem kent als je Heer en Heiland, mag je ook van Hem getuigen. Een pas bekeerde man zei: Het is zo geweldig, mijn hele leven en dat van mij dochter is veranderd toen we tot geloof kwamen, je kent ons niet meer terug. Maar ja, ik weet eigenlijk nog niets van de Bijbel.

Hij wist weinig, maar hij vertelde van de Heere Jezus. Zijn hele leven was veranderd. Daarvan kon hij getuigen en aan zijn ogen zag je en zijn stem hoorde je: Dit heeft wat met hem gedaan, zijn leven is veranderd. Hij bracht het evangelie op zijn manier. Hij had geen theologische opleiding gevolgd, hij wist niet waar de boeken in de Bijbel te vinden waren, dat moest hij allemaal nog leren. Hij vertelde van de Heere Jezus en dat mogen wij allemaal doen, hoe oud of jong we ook zijn.

Ik moet veel lijden

Vervolgens gaan we naar Lukas 9:21, waar wij lezen: *'Hij nu waarschuwde hen en beval dit niemand te zeggen, en zei: De Zoon des mensen moet veel lijden en verworpen worden door de oudsten, overpriesters en Schriftgeleerden en gedood worden en op de derde dag worden opgewekt'*. Moeten lijden! Er was voor onze redding geen andere weg dan dat de Heere Jezus veel moest lijden. Hij moest in de dingen van Zijn Vader zijn, Hij moest het evangelie verkondigen, maar Hij moest ook lijden. We vinden dat een aantal keren in het evangelie, wel vier keer dat Hij aankondigt dat Hij moet lijden.

In lied 164 uit de bundel Geestelijke Liederen staat: 'God neemt de grootste zondaar aan'. Weet u wie dat was? Daar kunt u uw eigen naam invullen, iedere verlostte kan zeggen: Hij moest zwaar voor mij lijden. Als we lezen van Zijn verschrikkelijke lijden, dan was het zelfs als ik de enige zondaar was geweest, toch allemaal nodig geweest. Er was niets van dat lijden weggenomen. Hij moest dat volledig, ook voor mij, ondergaan. Als God kende Hij geen lijden, en evenmin gehoorzaamheid. Dat kon Hij alleen als Mens leren. Christus is Mens geworden om te kunnen lijden. Wij kunnen als mensen heel veel presteren, bijv. in oorlogen met wapens. We kunnen raketten de ruimte inschieten, maar wij zouden God nooit kunnen raken. Hoeveel we ook aan wapens uitdenken, wij zouden Hem nooit kunnen raken.

Maar toen Christus Mens was geworden, konden Zijn handen en voeten worden doorboord. Zijn zijde kon worden doorstoken en Hij kon aan een kruis gehangen worden. Hij werd Mens, zodat Hij kon lijden en sterven. Hij kondigt dat hier voor het eerst aan in het Lukas-evangelie dat Hij veel moest lijden. Het lijden heeft Hem steeds voor ogen gestaan. Als wij mensen moeten lijden, dan weten we vaak niet wat we moeten ondergaan. Maar de Heere Jezus wist alles van tevoren. En het lijden waarvan je alles al weet, doet veel meer zeer, dan wanneer je niet weet wat je overkomt. En de Heere Jezus wist alles wat Hem zou overkomen, elke slag, elke bespotting, de nagels in Zijn handen en in Zijn voeten, alles wist Hij. Op het moment waarop het plaatsvond, gaf Hij zelfs kracht aan degenen die het moesten doen. Dat is onze Heer, Hij moest veel lijden. Er was geen eenvoudige weg voor Hem. Hij moest het diepste lijden ondergaan.

Ik moet doorgaan

En dan volgt Lukas 13:31-33, waar wij een gesprek vinden tussen de Heer en enkele farizeeën die Hem welgezind waren. We lezen hier: *‘Op hetzelfde uur kwamen er enige farizeeën, die tot Hem zeiden: Vertrek en ga weg van hier, want Herodes wil U doden. En Hij zei tot hen: Ga heen en zeg tot die vos (dat is Herodes): Zie, Ik drijf demonen uit en volbreng genezingen, vandaag en morgen, en op de derde dag kom Ik aan het einde. Ik moet evenwel vandaag en morgen en de volgende dag voortgaan, want het gaat niet aan, dat een profeet omkomt buiten Jeruzalem’.*

Ik moet voortgaan, ondanks het vooruitzicht van het lijden. Op die weg naar dat lijden toe, zijn er zelfs mensen die Hem waarschuwen en Hem ervan wilden afbrengen. De satan wist dat de Heere Jezus die weg zou gaan, en hij wilde Hem daarvan afbrengen. Maar de Heere Jezus zegt: Ik moet voortgaan. Zie je Mijn weg, in de dingen van de Vader zijn, het evangelie verkondigen, moeten lijden, moeten doorgaan. Het was de weg die de Heere Jezus aflegde en die alleen Hij volkomen kon afleggen. Ook wij hebben een weg op aarde af te leggen en daarvan kunnen we van de Heere Jezus leren. Wij moeten ook in de dingen van de Vader zijn en de Heere Jezus verkondigen. Ook wij ervaren lijden en verdrukking als we voor Hem willen leven, dan zijn we niet populair in deze wereld. Dan ervaar je op wat voor wijze dan ook 'verdrukking'. Het kan zelfs zo zijn dat je te midden van gelovigen tegenstand ervaart. Maar dat neemt niet weg dat we dan toch moeten voortgaan. De Heere Jezus ging ook door, alles wetende: 'Ik moet voortgaan', wat een voorbeeld!

Ik moet in uw huis verblijven

Dan vinden we in Lukas 19:1-6 die prachtige geschiedenis van Zacheüs: *‘En Hij kwam Jericho binnen en ging erdoor. En zie, er was een man, genaamd Zacheüs; en hij was een oppertollenaar en was rijk. En hij trachtte Jezus te zien, Wie Hij wel was, en hij kon het niet vanwege de menigte, omdat hij klein van gestalte was. En hij liep snel vooruit en klom in een moerbeivijgenboom om Hem te zien; want Hij zou daarlangs komen. En toen Jezus bij die plaats kwam, keek Hij naar boven en zei tot hem: Zacheüs, kom vlug naar beneden, want vandaag moet Ik in uw huis verblijven. En hij kwam vlug naar beneden en ontving Hem met blijdschap’.*

Ik moet in uw huis verblijven. Waar verblijft de Heere Jezus? Bij Zacheüs. En Zacheüs woonde in een plaats die vervloekt was, Jericho. Jericho was een plaats die er eigenlijk niet had mogen zijn. De muren van Jericho waren ingestort, toen ze

eromheen getrokken waren met Jozua; en toen zei God dat die stad niet herbouwd mocht worden, maar dat gebeurde toch. Zacheüs woonde in die plaats, die er niet had moeten zijn. En hij had een beroep: hij was tollenaar en hij was rijk. Hij inde de belastingen voor de Romeinen en nam daar ook nog wat vanaf en werd daar rijk van. Hij was dus een zondaar qua afkomst (Jericho), en hij was een zondaar door het beroep dat hij had (tollenaar). En dat is een beeld van wie wijzelf zijn. Wij zijn zondaren vanwege onze afkomst, doordat we mensen zijn die uit Adam geboren zijn, en wij zijn zondaren omdat we bewust ervoor kiezen om te zondigen. Dat is wie we van nature zijn. Wij zijn van onszelf allemaal zoals Zacheüs. Maar toch zegt de Heere Jezus: Ik moet bij jou verblijven.

Wat is dat toch geweldig, dat de Heere Jezus bij ons wil zijn. En Hij zegt hier: *moet* zijn. Zacheüs, de zondaar, die zegt: Ik wil Jezus zien. Hij heeft van Hem gehoord en hij wil Hem zien en weten Wie Hij is. Hij kruipt in een boom, en de Heere Jezus ziet *hem*. Daar is de zondaar. Maar die zondaar wil Mij zien, en Ik wil bij hem verblijven. Als we samen zijn rondom de Heere Jezus, is Hij in ons midden. Hij wil bij ons zijn. Is dat niet bijzonder? De Heere Jezus, die heel die weg heeft afgelegd van lijden, wil bij ons zijn. Hij wil in ons midden zijn.

En Zacheüs ontving Hem met *blijdschap*. Zijn we nog blij, zijn we nog dankbaar, dat de Heere Jezus bij ons is? Roept het nog iets op in ons hart van uitzonderlijke vreugde. Als een aardse koning komt is er een protocol en veiligheidsmaatregelen, niet iedereen mag daar zomaar bij. En als dan de koning er is dan zijn de mensen blij en roepen het uit.

Hoe blij zijn we zelf als we samen mogen zijn in een gemeenschap van gelovigen, waar de Heere Jezus in het midden is? Waar er geen screening is van degenen die mogen binnenkomen. Nee, Hij nodigt iedereen uit. Iedereen die Hem wil volgen en gehoorzaam wil zijn aan het evangelie, mag bij Hem komen. Er is geen selectie op afkomst of status of beroep. Nee, we mogen allemaal komen. Vervult u dat nu nog met blijdschap? We mogen bij de Heere, de Koning der koningen zijn. En Hij wil bij ons zijn, Hij moet bij ons verblijven.

Alles moest worden vervuld

Lukas 24 spreekt ten slotte ook enkele malen over het 'moeten' in verband met het lijden van de Heer en de vervulling van de Schriften (24:7, 26, 44, 46). Daarna verschijnt Hij aan de discipelen, en we lezen in vers 44 als een soort conclusie: *'Hij nu zei tot hen: Dit zijn de woorden die Ik tot u sprak toen Ik nog bij u was, dat alles moest worden vervuld wat over Mij geschreven staat in de wet van Mozes en in de*

profeten en psalmen'. Alles wat in het Oude Testament geschreven stond over de Messias, in de psalmen en de profeten, is vervuld in de Heere Jezus. Er zijn er die denken dat b.v. Jesaja 53 over het volk Israël gaat. Maar de Heere zegt het hier Zelf, het is allemaal *volkomen* vervuld in Hem, en dat moest ook gebeuren. En hoe dankbaar kunnen we zijn dat Hij, de Zoon van God die Mens geworden is, onze Heere Jezus, het ten volle heeft vervuld. Uit vrije wil? Zeker, maar het moest wel gebeuren en dat alles heeft nu zijn vervulling gehad.

Wij mogen de vruchten zijn van de lijdensweg die de Heere Jezus aflegde. Laat dat onze harten verwarmen maar ook een voorbeeld voor ons zijn. Het is een weg die wij, in alle zwakheid, ook mogen gaan: in de dingen van de Vader zijn, in de dingen van de Heer zijn, zodat dit onze eerste prioriteit heeft. Niet de weg van de aardse vader, niet de business, ons werk dat we elke dag moeten doen, maar de dingen van God. Dat we ook het evangelie verkondigen en anderen vertellen van de Heer die we hebben gevonden. En als het tegenzit, dat we dan toch doorgaan. Misschien voelen we ons af en toe verraden of bedrogen: de Heiland heeft oneindig veel meer verdragen.

Zouden wij die tegenstand dan ook niet verdragen en bij Hem brengen, en gewoon doorgaan? De Heere Jezus ging voort ondanks alle tegenstand die er was. Hij ging door. Hij keek verder, voorbij het kruis, naar de gemeente die Hij voor Zichzelf verworven heeft om bij Hem te zijn tot in alle eeuwigheid. De vreugde daarover, die maakte dat Hij doorging. Laat die vreugde ook in ons zijn, 'want de vreugde van de Heere, dat is uw kracht' (Neh. 8:11).